

200706800/1.

Datum uitspraak: 1 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/10785 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 23 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juni 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 9 februari 2007 heeft de minister van Justitie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 augustus 2007, verzonden op 27 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

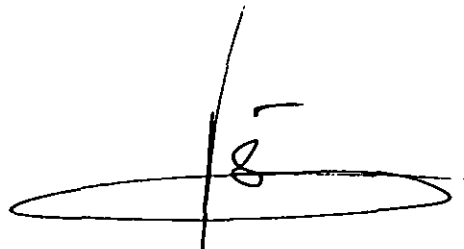
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2007

248-532.

Verzonden: 1 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB07/10785

Datum uitspraak: 23 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Zaïrese (Congoles) nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. W.A. Venema,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 28 april 2005 heeft eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verruimde gezinshereniging" aangevraagd. Bij besluit van 14 juni 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

Daartegen heeft eiseres op 28 juni 2005 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 9 februari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 9 maart 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 7 augustus 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.F. van der Lubbe.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiseres niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), zij niet behoort tot de in artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 dan wel in artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 genoemde categorieën vreemdelingen die van het mvv-vereiste zijn vrijgesteld en zij evenmin in aanmerking komt voor toepassing van de in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb opgenomen hardheidsclausule.

3. Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat het mvv-vereiste in strijd is met artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: IVBPR). Het onderscheid tussen onderdanen van landen zoals bijvoorbeeld de Verenigde Staten waarvoor het mvv-vereiste niet geldt en eiseres als onderdaan van de Democratische Republiek Congo (hierna: DRC) is een niet gerechtvaardigd onderscheid naar nationaliteit en derhalve in strijd met voormelde bepaling.

Verder stelt eiseres zich op het standpunt dat voor zover de achtergrond van het mvv-vereiste ligt in de bescherming van de Nederlandse economische orde hierin een onderscheid naar welstand is gelegen wat ingevolge artikel 2 van het IVBPR niet is toegestaan. Voorts is eiseres van mening dat zij vrijgesteld dient te worden van het mvv-vereiste op grond van de in artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna Vb 2000) opgenomen hardheidsclausule omdat verweerder op 23 juni 2005 besloten heeft vooralsnog geen Congolezen naar de DRC uit te zetten. In het licht van deze categoriale opschorting van het vertrek van Congolezen acht eiseres de handhaving van het mvv-vereiste jegens haar niet begrijpelijk.

Tot slot is eiseres van mening dat zij ten onrechte niet is gehoord in de bezwaarfase van het geschil.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 gelezen in samenhang met artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv).

Ingevolge artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 worden, op grond van artikel 17, eerste lid, onder g, van de Vw 2000, categorieën vreemdelingen van het vereiste van een geldige machtiging tot verblijf vrijgesteld.

Blijkens artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan onze Minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Deze bepaling wordt aangeduid als de hardheidsclausule.

Uit B1/1.2.1, thans B1/4.1.1. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) volgt dat een aanvraag tot verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd

ingevolge artikel 17, eerste lid, Vw niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft de vreemdeling die de nationaliteit bezit van één der door de Minister van Buitenlandse Zaken aan te wijzen landen. Deze landen zijn: Australië, België, Bulgarije, Canada, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Japan, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Vaticaanstad, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland.

6. De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat eiseres niet beschikt over een geldige mvv en evenmin dat eiseres niet valt onder een van de bovengenoemde vrijstellingsgronden.

7. Ten aanzien van het standpunt van eiseres dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste in strijd is met artikel 26 van het IVBPR verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 31 januari 2006 (200508648/1). Uit deze uitspraak volgt dat het op artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 gebaseerde en in de Vc 2000 vermelde onderscheid naar nationaliteit door de minister van Buitenlandse Zaken wordt gemaakt ter bescherming van de Nederlandse economische orde en dat aldus voor het maken van dit onderscheid een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond bestaat. Naar het oordeel van de rechtbank kan derhalve niet worden gesteld dat sprake is van een ongerechtvaardigd onderscheid naar nationaliteit als bedoeld in artikel 26 van het IVBPR.

Voorts wijst de rechtbank in dit kader ook naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Dordrecht (LJN: AZ0531) van 3 oktober 2006 alwaar wordt overwogen dat uit artikel 26 van het IVBPR niet volgt dat ongelijke behandeling van gelijke gevallen verboden is. Het verbod ingevolge artikel 26 van het IVBPR treft alleen een ongelijke behandeling die als discriminatie moet worden beschouwd. Daarvan is geen sprake indien het onderscheid naar nationaliteit door de Minister van Buitenlandse Zaken wordt gemaakt ter bescherming van de Nederlandse economische orde.

8. Ten aanzien van het standpunt van eiseres dat voor zover de achtergrond van het mvv-vereiste ligt in de bescherming van de Nederlandse economische orde waarin een onderscheid naar welstand is gelegen wat ingevolge artikel 2 van het IVBPR niet is toegestaan, is de rechtbank van oordeel dat de lijst van de Minister van Buitenlandse Zaken aan te wijzen landen op geen wijze blijkt geeft van een ander onderscheid dan op grond van de nationaliteit van eiseres. De enkele niet nader onderbouwde stelling van eiseres dat sprake zou zijn discriminatie op grond van welstand kan dan ook naar het oordeel van de rechtbank niet slagen.

9. Voor zover eiseres van mening is dat het vasthouden aan het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, omdat verweerder op 23 juni 2005 besloten heeft vooralsnog geen Congolezen naar de DRC uit te zetten, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat er thans geen vertrekmoratorium voor de DRC geldt en indien dat wel het geval zou zijn, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 22 juli 2005 (200503814/1), het vertrekmoratorium geen betekenis heeft voor de aanvraag van een reguliere verblijfsvergunning.

10. Gezien het bepaalde in artikel 7:3, sub b, van de Awb heeft verweerder op goede gronden kunnen afzien van het doen horen van eisers, nu reeds bij een eerste beoordeling van het bezwaarschrift bleek dat het bezwaar ongegrond is en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over deze conclusie.

11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 23 augustus 2007 in tegenwoordigheid van drs. G. Sassen als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

27 AUG 2007

Voor fotocopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5813	B 24 SEP 2007
ZAAKNR.	6800
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellante is wonende te aan de
voor deze zaak woonplaats kiezende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat 18 op
het kantoor van mr. W.A. Venema die verklaart door haar bepaaldelijk gevolmachtigd
te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in deze zaak als haar gemachtigde op te
treden.

1. Op 28 april 2005 heeft appellante bij de burgemeester van Veghel een aan-
vraag om de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd
ingediend.
2. Bij beschikking van 14 juni 2005, verzonden op 16 juni 2005, heeft de Minister
voor Vreemdelingenzaken en Integratie voornoemde aanvraag afgewezen.
3. Op 28 juni 2005 heeft appellante tegen voornoemde beschikking bezwaar
gemaakt bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.
4. Bij beschikking van 9 februari 2007 heeft de Minister van Justitie het bezwaar
ongegrond verklaard.
5. Op 9 maart 2007 heeft appellante van laatstgenoemde beschikkingen beroep
ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage.
6. Bij uitspraak van 23 augustus 2007, verzonden op 27 augustus 2007, heeft de
Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, het ingestelde beroep on-
gegrond verklaard.
7. Appellante kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve zij

daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt.

8. Appellante voert tegen de aangevochten uitspraak de volgende grieven aan.

Grief 1

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder rechtsoverweging 7 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Ten aanzien van het standpunt van eiseres dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste in strijd is met artikel 26 van het IVBPR verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 31 januari 2006 (200508648/1). Uit deze uitspraak volgt dat het op artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 gebaseerde en in de Vc 2000 vermelde onderscheid naar nationaliteit door de minister van Buitenlandse Zaken wordt gemaakt ter bescherming van de Nederlandse economische orde en dat aldus voor het maken van dit onderscheid een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond bestaat. Naar het oordeel van de rechtbank kan derhalve niet worden gesteld dat sprake is van een ongerechtvaardigd onderscheid naar nationaliteit als bedoeld in artikel 26 van het IVBPR.

Voorts wijst de rechtbank in dit kader ook naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Dordrecht (LJN: AZ0531) van 3 oktober 2006 alwaar word overwogen dat uit artikel 26 van het IVBPR niet volgt dat ongelijke behandeling van gelijke gevallen verboden is. Het verbod ingevolge artikel 26 IVBPR treft alleen een ongelijke behandeling die als discriminatie moet worden beschouwd. Daarvan is geen sprake indien het onderscheid naar nationaliteit door de Minister van Buitenlandse Zaken wordt gemaakt ter bescherming van de Nederlandse economische orde."

Appellante kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat Uw Afdeling in de uitspraak van 31 januari 2006 er van uit is gegaan dat de Minister van Buitenlandse Zaken ter uitvoering van het bepaalde bij artikel 17, eerste lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 landen heeft aangewezen wier onderdanen van het mvv-vereiste zijn vrijgesteld, terwijl in de procedure voor de Rechtbank vast is komen te staan dat de Minister van Buitenlandse Zaken geen landen heeft aangewezen wier onderdanen van het mvv-vereiste zijn vrijgesteld. Verweerder heeft dat immers erkend in paragraaf 3.6 van het aan de Rechtbank toegezonden verweerschrift van 12 juli 2007.

De verwijzing door de Rechtbank naar de uitspraak van 3 oktober 2006 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Dordrecht, kan evenmin als een ondersteuning van het oordeel van de Rechtbank dienen omdat in die uitspraak ten onrechte ervan is uitgegaan dat de Minister van Buitenlandse Zaken landen heeft aangewezen wier onderdanen van het mvv-vereiste zijn vrijgesteld. Voorts kan de bescherming van de Nederlandse economische orde niet als een toereikende rechtvaardiging voor het onderscheid naar nationaliteit aangemerkt worden omdat daarin een onderscheid naar welstand is gelegen hetgeen op grond van artikel 2 van het IVBPR niet is toegestaan.

Grief 2

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder rechtsoverweging 8 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Ten aanzien van het standpunt van eiseres dat voor zover de achtergrond van het mvv-vereiste ligt in de bescherming van de Nederlandse economische orde waarin het onderscheid naar welstand is gelegen wat ingevolge artikel 2 van het IVBPR niet is toegestaan, is de rechtbank van oordeel dat de lijst van de Minister van Buitenlandse Zaken aan te wijzen landen op geen wijze blijkt geeft van een ander onderscheid dan op grond van de nationaliteit van eiseres. De enkele niet nader onderbouwde stelling van eiseres dat sprake zou zijn discriminatie op grond van welstand kan dan ook naar het oordeel van de rechtbank niet slagen."

Appellante kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen wederom omdat daarin ten onrechte wordt aangenomen dat de Minister van Buitenlandse Zaken landen heeft aangewezen wier onderdanen van het mvv-vereiste zijn vrijgesteld. Voorts kan appellante zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Rechtbank verzuimd heeft te beoordelen op welke gronden en op grond van welke feiten en omstandigheid weerder de lijst van voor een machtiging vrijgestelde nationaliteiten heeft vastgesteld. Nu van algemene bekendheid is dat de landen wier onderdanen van het mvv-vereiste zijn vrijgesteld tot de rijke landen van de wereld gerekend kunnen worden heeft appellante de daarop betrekking hebbende stelling vol-

doende onderbouwd.

Grief 3

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder rechtsoverweging 10 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Gezien het bepaalde in artikel 7:3, sub b, van de Awb heeft verweerder op goede gronden kunnen afzien van het doen horen van eisers, nu reeds bij een eerste beoordeling van het bezwaarschrift bleek dat het bezwaar ongegrond is en redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over deze conclusie."

Appellante kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat uit de voorafgaande grieven volgt dat het bezwaar niet kennelijk ongegrond was.

REDENEN waarom appellante zich tot Uw Afdeling wenden met het verzoek:

- a) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- b) de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, van 23 augustus 2007 te vernietigen;
- c) het bij de Rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren;
- d) de bestreden beschikkingen van 9 februari 2007 alsnog te vernietigen;
- e) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellante in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 24 september 2007

Gemachtigde